

UITSPRAAK
SGIM 2020-7

Van

De door de Stichting Geschilleninstantie Mondzorg ingestelde Geschillencommissie Mondzorg als bedoeld in artikel 3 Reglement Geschilleninstantie Mondzorg d.d. 1 januari 2017 van de Stichting Geschilleninstantie Mondzorg (hierna te noemen het 'Reglement').

Inzake

De geschilprocedure van A, wonende te B (hierna te noemen 'klaagster'), tegen C, tandarts-implantoloog te D (hierna te noemen 'verweerster'). Verweerster is via de klachtenregeling van de [beroepsvereniging] aangesloten bij de Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Verloop van de procedure

1. Klaagster maakte het geschil aanhangig bij de Geschilleninstantie Mondzorg door het indienen van een op 3 maart 2020 ondertekend geschilformulier. De Geschilleninstantie Mondzorg ontving dit geschilformulier op 4 maart 2020.
2. De Geschilleninstantie Mondzorg ontving het door klager verschuldigde griffiegeld op 5 maart 2020.
3. Verweerster diende het verweerschrift in op 7 april 2020.
4. Partijen zijn bij brief van 8 mei 2020 bericht dat vanwege de coronamaatregelen voor onbepaalde tijd geen hoorzitting kan worden gehouden en dat zij er daarom voor kunnen kiezen hun geschil geheel schriftelijk te laten behandelen of te wachten totdat het weer mogelijk is hoorzittingen te houden. Partijen hebben gekozen hun geschil geheel schriftelijk te laten behandelen. Klaagster diende in dat kader op 19 mei 2020 een repliekschrift in, gevolgd door verweersters dupliekschrift op 29 mei 2020.

Het geschil

Klaagster verwijt verweerster dat zij bij het plaatsen van een brug niet heeft gehandeld zoals mag worden verwacht van een redelijk bekwaam en redelijk handelend tandarts-implantoloog. Klaagster voert hiertoe in haar klacht en repliekschrift – zakelijk en in de kern weergegeven – het volgende aan.

Klaagster bezocht verweerster in maart 2018 met klachten rechtsboven in haar gebit. Zij had de voorkeur deze klachten weg te laten nemen door het plaatsen van een implantaat, maar op uitdrukkelijk advies van verweerster is gekozen voor het plaatsen van een brug.

Klaagster hield echter klachten. Naar aanleiding daarvan is zij een aantal keer teruggegaan naar verweerster. Deze behandelingen leidden niet tot een vermindering van de klachten. Verweerster

plaatste daarom in maart 2019 een nieuwe brug, maar klaagster ervaart tot op de dag van vandaag nog steeds klachten waardoor zij op haar wang bijt en niet goed kan kauwen.

Klaagster is van mening dat verweerster voorafgaand aan het plaatsen van de brug eerst had moeten beoordelen welke bijkomende problemen konden ontstaan na het plaatsen van de brug, waarna zij in redelijkheid geen andere behandeling had kunnen adviseren dan het plaatsen van een implantaat in plaats van een brug. Klaagster vindt hiervoor bevestiging in verschillende second opinions die zij heeft laten uitvoeren over de handelwijze van verweerster.

Klaagster vordert een schadevergoeding van € 500,-.

Het verweer

Verweerster voert in haar verweerschrift en dupliekschrift – zakelijk en in de kern weergegeven – het volgende verweer, waarmee zij betwist dat ze bij het plaatsen van de brug niet heeft gehandeld als mag worden verwacht van een redelijk handelend en redelijk bekwaam tandarts-implantoloog.

Klaagster verzocht verweerster in maart 2018 om directe tandvervanging in de regio 16 (kies rechtsboven), waarbij verweerster jarenlang genegeerde mondproblematiek aantrof. Verweerster trof onder meer een tegenoverliggende brug aan die was aangepast op de onjuiste stand van de kies rechtsboven (hierna te noemen de 'onderbrug'). De onderbrug had zodoende een slechte curve en een vorm die slecht was voor de belasting van de overige tanden en kiezen, meer in het bijzonder de kies rechtsboven.

Verweerster besprak met klaagster dat het onmogelijk was direct na verwijdering van de kies rechtsboven eenvoudig een implantaat aan te brengen en dat de vormgeving van de onderbrug dusdanig slecht was dat deze moest worden vervangen voordat de tandboog bij klaagsters kies rechtsboven kon worden hersteld.

Klaagster bleef echter aandringen op een niet uitneembare constructie. Verweerster legde daarop de mogelijkheid voor om na verwijdering van de kies rechtsboven een tijdelijke brug te plaatsen, die afhankelijk van de ontwikkelingen in klaagsters gebit na enkele maanden kon worden vervangen door een definitieve brug. Klaagster gaf haar toestemming voor de uitvoering van dit behandelplan en zij deelde mede ook de onderbrug te willen laten herstellen.

Klaagster wenste vanwege financiële redenen na de eerste behandeling het behandelplan te wijzigen door de tijdelijke brug langer te handhaven dan verweerster had voorgesteld. Hierna deden zich klachten voor bij klaagsters bovenbrug, dit laatste probeerde verweerster telkens zo goed mogelijk te verhelpen. Verweerster heeft klaagster hierbij steeds proberen te overtuigen van de noodzaak tot vervanging van de onderbrug.

Toen verweerster hierna de definitieve bovenbrug plaatste, vroeg zij klaagster of deze qua vormgeving moest aansluiten op de huidige onderbrug of op de nog te plaatsen onderbrug. Klaagster koos voor dit laatste. Verweerster heeft naar aanleiding van die keuze een niet aansluitende brug geplaatst onder de uitdrukkelijke mededeling dat een nieuwe brug nog gemaakt moest worden die zou aansluiten op de onderkaak. Klaagster heeft verweerster tot op heden niet verzocht deze onderbrug te maken.

Verweerster is alleen bekend met de inhoud van één second opinion. Deze second opinion is afgegeven zonder kennis van de voorgeschiedenis. In het telefonisch contact met de tandarts-implantoloog die de second opinion heeft uitgevoerd is volgens verweerster door hem medegedeeld dat hij volledig begrip heeft voor haar handelwijze.

De beoordeling

Bevoegdheid Geschilleninstantie Mondzorg

De Geschilleninstantie Mondzorg (hierna te noemen de 'Geschilleninstantie') is op grond van artikel 3 Reglement bevoegd om uitspraak te doen over een geschil dat is ingediend tegen een zorgaanbieder die bij de Stichting Geschilleninstantie Mondzorg is aangesloten. Zorgaanbieders die aangesloten zijn bij de klachtenregeling van de ANT, KNMT, NVM of ONT zijn tevens aangesloten bij de Stichting Geschilleninstantie Mondzorg en vallen derhalve onder de werkingssfeer van het Reglement (artikel 2 Reglement).

De Geschilleninstantie stelt vast dat verweerster is aangesloten bij de klachtenregeling van [beroepsvereniging]. Dit houdt in dat verweerster via deze klachtenregeling is aangesloten bij de Stichting Geschilleninstantie Mondzorg. De Geschilleninstantie acht zich dan ook bevoegd om met inachtneming van het bepaalde in het Reglement uitspraak te doen over de klacht.

Ontvankelijkheid

De Geschilleninstantie overweegt dat het geschil betrekking heeft op ongenoegen als bedoeld in artikel 1 van het Reglement. Klaagster heeft dit ongenoegen als klacht eerst voorgelegd aan verweerster. Partijen zijn ondanks tussenkomst van de klachtenfunctionaris van de [beroepsvereniging] niet tot een oplossing gekomen.

Klaagster heeft het griffiegeld binnen de daarvoor gestelde termijn voldaan. De Geschilleninstantie verklaart klaagster ontvankelijk.

Inhoudelijke beoordeling

De Geschilleninstantie stelt voorop dat een tandarts-implantoloog jegens een patiënt geen resultaatsverplichting heeft maar een inspanningsverplichting. Dit betekent dat een tandarts-implantoloog jegens zijn patiënt niet verplicht is een bepaald resultaat tot stand te brengen, maar wel verplicht is tot een bepaalde inspanning, namelijk de inspanning die men mag verwachten van een redelijk bekwaam en redelijk handelend tandarts-implantoloog. De reden hiervoor is dat het bij een geneeskundige behandeling meestal niet mogelijk is een bepaald resultaat te garanderen, omdat het menselijk lichaam in het (genezings)proces een ongewisse factor vormt. Zelfs bij onberispelijk medisch handelen, kan het beoogde resultaat uitblijven. Van een tekortkoming kan dan ook pas worden gesproken als komt vast te staan dat de tandarts-implantoloog zich onvoldoende heeft ingespannen of bij de inspanning een fout heeft gemaakt.

Bij de beantwoording van de vraag of een tandarts-implantoloog heeft voldaan aan deze inspanningsverplichting moeten alle feiten en omstandigheden van het geval worden betrokken zoals deze aan de tandarts-implantoloog ten tijde van de behandeling bekend waren of behoorden te zijn.

De Geschilleninstantie is van oordeel dat verweerster in maart 2018 mede in verband met de kwaliteit en de stand van het gebit van klagsters in redelijkheid heeft kunnen komen tot de indicatie dat het plaatsen van een implantaat tot (grote) problemen kon leiden. Verweerster kon bovendien in redelijkheid kiezen om een tijdelijke bovenbrug te plaatsen die op een later moment zou worden vervangen door een definitieve bovenbrug en een nieuw te vervaardigen onderbrug. De Geschilleninstantie stelt vast dat verweerster deze indicatie, dit behandelplan en daarmee gepaard gaande risico's en nadelen voldoende met klagster heeft besproken en de tijdelijke en definitieve bovenbrug op correcte wijze heeft geplaatst.

De Geschilleninstantie stelt vast dat klagster tot op heden er voor heeft gekozen de onderbrug niet te laten maken. Als gevolg van die keuze bestaat er thans geen contact tussen de bovenbrug en het onderste gedeelte van klagsters gebit, zodat het voor klagster niet mogelijk is goed te kauwen en waardoor zij telkens in haar wang bijt. Het staat klagster uiteraard vrij deze keuze te maken, maar dan kan het gevolg van die keuze niet tot het oordeel leiden dat verweerster met haar voorafgaande indicatie, behandelplan en technische uitvoering daarvan niet heeft voldaan aan hetgeen mag worden verwacht van een redelijk bekwaam en redelijk handelend tandarts-implantoloog. De afgesproken behandeling is namelijk tot op heden nog niet voltooid.

Het is de Geschilleninstantie ook overigens niet gebleken dat verweerster niet heeft gehandeld als mag worden verwacht van een redelijk bekwaam en redelijk handelend tandarts-implantoloog. Meer in het bijzonder stelt de Geschilleninstantie vast dat de second opinions kennelijk zijn gegeven op basis van een minder volledig dossier dan het dossier waarover de Geschilleninstantie beschikt.

Gelet op het voorgaande is de Geschilleninstantie van oordeel dat niet is komen vast te staan dat verweerster niet heeft gehandeld als mag worden verwacht van een redelijk bekwaam en redelijk handelend tandarts-implantoloog.

Uitspraak

De Geschilleninstantie:

- verklaart de klacht ongegrond;
- wijst de vordering tot vergoeding van schade af.

Namens de Geschilleninstantie Mondzorg,

Utrecht, 5 juni 2020

Met verzenddatum, 26 juni 2020